

Lieve gemeente,
Beste leden die belijdenis doen,

Jezus Christus liet nauwelijks sporen op aarde achter. Hij schreef geen boeken, geen pamfletten. Hij was een zwerver en liet geen huis na, geen synagoge met zijn inscriptie. Je vindt niets van Hem in een museum. Hij trouwde niet, vestigde zich nergens en begon geen dynastie.

In feite zouden we niets over Hem weten:

- * als Hij geen diepe sporen had nagelaten in mensen;
- * als Hij mensen niet diepgaand had veranderd door wat Hij zei en wat Hij deed;
- * als Hij niet zijn plaatsvervanger, zijn opvolger had beloofd: de Heilige Geest. En die maakte alles anders.

Plotseling was hij daar: de Heilige Geest. Hij kwam uit de hemel met het geluid van een geweldige wind. Dat vulde de hele ruimte in het huis op. En met dat geluid kwam vuur mee dat boven de discipelen hing en in afzonderlijke vlammen op ieder afzonderlijk rustte. En de discipelen zelf? Zij werden van top tot teen gevuld met de Heilige Geest (alsof het lege poppen waren). Hij nam hen helemaal in beslag. Zij stribbelden niet tegen. Ze realiseerden zich meteen wat er gebeurde en gaven zich volledig over aan wat de Geest van hen wilde.

Mensen die nieuwsgierig kwamen kijken, merkten dat hier iets bijzonders aan de hand was; ze hoorden hen in hun eigen taal over God spreken en over wat God nu doet. En dat maakte zo 'n indruk dat 3000 mensen op Petrus' oproep om te veranderen reageerden. Zij zeiden: 'ik wil een volgeling van Jezus Christus worden.' Ineens begrepen ze het; het kwartje viel. Ze hadden de verhalen gehoord over rabbi Jezus die zoveel wonderen verrichtte. Maar zoals ze het nu uitgelegd kregen, was nieuw.

Wat ontzaglijk jammer dat Jezus er *zelf* niet meer was. Maar zijn leerlingen bleken nu *net zo iets* ontvangen te hebben als Hij had gehad. Het was een gevoel: net alsof je iets van Jezus ontmoette wanneer je met hen in contact was. Zijn wonderbaarlijke kracht was op hen overgedragen.

Het waren discipelen. Leerlingen van hun meester geworden in denken en doen.

Hoe ging dat? Hoe?

Ze hadden Hem aanvaard als:

- a) *Redder*, die de kloof overbrugt tussen God en mensen;
- b) *Verlosser* die bevrijdt van verkeerde bindingen en verslavingen.
- c) *ze waren Hem gevolgd* in goede en in slechte tijden.

En nu voelden ze de warme gloed van Jezus in zich branden. En dat vuur bleek te leven, een Persoon te zijn in en naast hun eigen persoonlijkheid. Die brandde allerlei troep weg, rommel, vuil. En met het vuur kwam er een heerlijk licht. Het was dezelfde werkelijkheid als ervoor, maar rijker, voller. Het was de werkelijkheid van Jezus, de echo van de woorden van de meester; ze hoorden *Hem* in hun woorden en uitdrukkingen, zoals je als ouders je vader of moeder kunt horen in antwoorden en opmerkingen aan je kinderen.

En toch was het echt iets van henzelf.

Het kwam heel diep uit hun wezen, als een samenvatting van een innerlijk tweegesprek.

Paulus zegt het later zo: 'de Geest verzekert onze geest dat wij kinderen van God zijn.'
Diep van binnen vinden er processen plaats die tot overtuigingen leiden:

- God is God.
- God is mijn God en Vader door Jezus Christus.
- Ik ben een kind van God.
- Er is vrede met God, God denkt goed over mij.

De meesten van jullie die belijdenis doen hebben voor mij een brief aan God geschreven (goed voor jezelf!). Daar kwamen heel veel van dit soort diepe gedachten naar voren:

- 'Dank U wel dat U mijn Vader wilt zijn!'
- 'In die moeilijke tijd, Vader, liet U mij niet los! U bleef bij mij, U pakte mijn hand, U gaf kracht, U bent mijn Vader. Daarom ben ik er klaar voor om mijn leven in Uw handen te leggen.'
- 'Vader, God, ik vraag me af hoe ik ooit heb geleefd, zonder te weten dat Uw Vaderhart al zo lang om mij geeft.'

Ik vind het kostbare brieven omdat ze getuigen van een kostbaar geloof in een rijke, gevende God, van kostbare kennis van Jezus Christus als Verlosser.

Eén brief: 'Zonder Hem was ik niets, een zondaar, een absolute nul. Dankzij Hem ben ik Gods kind en mag ik wonen in Gods huisgezin.'

Dit is echt goed nieuws voor iedereen. Dit vuur van Gods liefde wil ook in u/jou gaan branden. Het licht van Gods Geest wil ook in jou gaan schijnen. Verlang ernaar! Volg belijdeniscatechisatie. Geef je over aan Hem.

Het enige wat nodig is: 'ga er om vragen!' (Hand.2).

Wat moet ik doen?

Wat moet jij doen?

Keer je tot God, ga Jezus volgen en de Heilige Geest zal dit heerlijke werk in je gaan doen!

Dit heeft alles te maken met de Persoon van de Heilige Geest; Hij neemt iets van God, van Jezus mee en legt dat in je leven. En Hij blijft altijd met zijn fijne aanwezigheid. Mis Hem niet!

Ik wil ook nog wat zeggen van het werk van de Heilige Geest. Wat doet Hij?

Daarvoor maak ik gebruik van het beeld van de coach. Elk sportteam heeft een coach, of deze hoog in de competitie speelt of laag. Zelfs ons Nederlandse voetbalteam heeft er één. Niemand zegt: 'is dat nu wel zo nodig?' De coach kent de regels van het spel tot in de details. Hij kent de spelers en weet wat hun sterke en zwakke kanten zijn. Hij zet de spelers in op de plek waar ze het beste tot hun recht komen. Als je bijv. Edwin van der Sar als spits opstelt, dan heb je kans dat er twee keepers in één doel staan, maar dat er niet gescoord wordt. Een coach smeedt de groep van losse spelers vooral tot een hecht team, dat goed samenspeelt en dat voor het landsbelang speelt en niet voor eigen eer en glorie.

Hoe krijg je dat? Dat is een goede vraag voor van Basten. Ik heb begrepen dat hij hard werkt aan goede relaties tussen de teamleden onderling. En natuurlijk is een fysieke training van belang, opstellingen en het doorspreken van tactieken horen erbij.

Maar vooral moeten de teamleden elkaar begrijpen en vertrouwen.

Het thema voor de dienst is: 'De Heilige Geest als onze coach.' De coach voor jullie die belijdenis doen, voor ons als gemeenteleden en voor u als gast of belangstellende.

Wat doet de Heilige Geest?

Die vormt en traint ons om een volgeling, een leerling van Jezus Christus te worden. Hij kent als geen ander Gods spel en doel. Hij kent ons persoonlijk, weet hoe we in elkaar steken. En Hij staat klaar om ons te helpen, te begeleiden, een programma op te stellen, zodat we discipelen worden in denken en doen. Een persoonlijk programma komt aan op discipline, tijd voor God maken: elke dag bidden, je Bijbel lezen, horen: die God, onze geest.

Helemaal gaan voor God, voor het doel van God met uw en jouw leven. Dat doel dat heel erg past bij zoals je diep van binnen bent, zoals je gemaakt bent

- Wat is het heerlijk om te ontdekken dat je longen hebt om vol te ademen en uit te blazen op de tonen van een loflied.
- Wat is het heerlijk dat je armen hebt die je om iemand heen kunt slaan om liefde te geven, omdat God ons vult met liefde.
- Wat is het heerlijk dat we hersenen hebben om veel te kunnen vasthouden van Gods woord.

Gaan voor God. Gaan met de Heilige Geest, die naast ons zit, zoals Carlos op de voorkant van de liturgie laat zien. En dan laat Hij ons zien hoe het moet, Hij leidt ons, zo lezen we in Romeinen 8, hij stimuleert ons: hou vol! Stel je open, ga luisteren! Luister elke dag! Zodat we geen duikboot-christenen zijn, zoals ik bij iemand van jullie las.

Doordeweeks gaat het om voetbal, bier, school, mooie vrouwen, Feyenoord;

Zondag is dan even voor God, maar ook niet al te lang.

Ik vond het heerlijk om dan de overtuiging daar tegenover te lezen: 'ik wil dat mijn leven om God draait.' Mooi zo! Dat werkt de Heilige Geest uit! Reken maar. Bij deze persoon, bij ons!

De Heilige Geest als onze coach, als we vandaag belijdenis doen, of dat al 50 jaar geleden deden, of alleen nog maar stilletjes voor onszelf hebben gezegd: 'ik wil Jezus volgen.' Het geeft niet. Neem het besluit Jezus te volgen.

Zeg inderdaad: 'ik wil Jezus volgen.'

Vul de bon in Eénluik in als bevestiging voor jezelf. Ik zal voor je bidden.

Voor een goede training en een goed spel.

Voor wie belijdenis doet en voor wie dat vandaag niet doet.

Heer, leer mij Uw wil, opdat ik U steeds dienen kan.

En elke dag mag leven door de kracht van Uw liefde.

Amen.